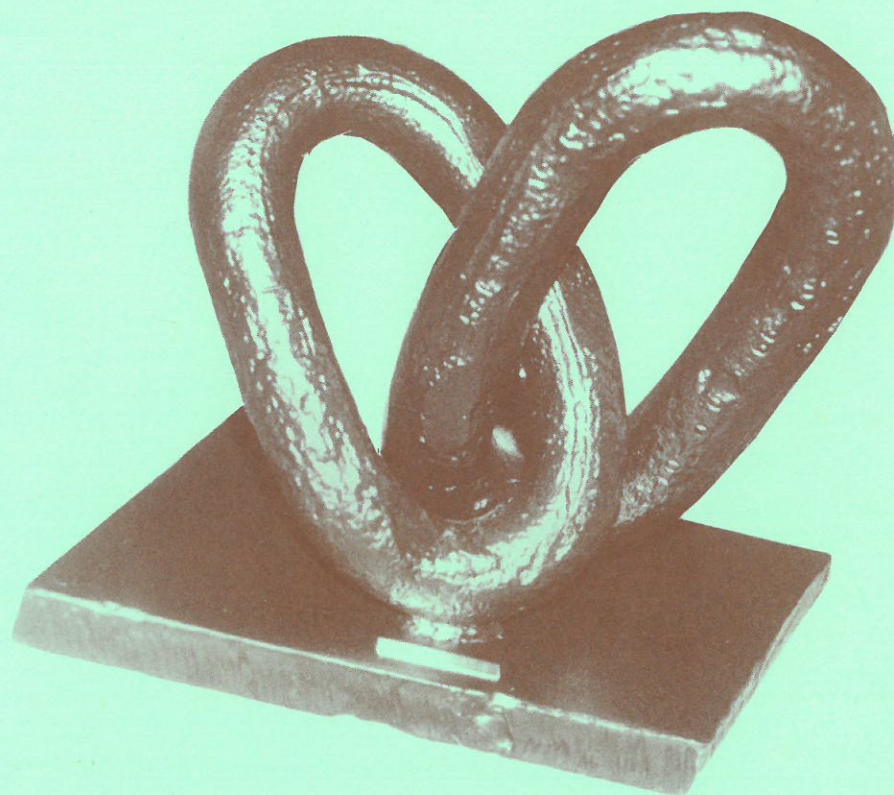


STIDSHOLT UNGDOMSSKOLE



1993

Stidsholt Ungdomsskoles Årsskrift

1993

Udgivet af
Stidsholt Ungdomsskole
og
Ungdomsskolens Elevforening

Forsiden på årsskriftet er et relief, der blev skænket af smedemester Erik Arentsen i Ørtoft til 60 års jubilæet. Han har selv udført det, og det står ved indgangen til hallen.

Bagsiden: Vores velkendte digetrold, der i en del år har ligget i forhallen, omtalt i årsskriftet 1979 s. 36. Den er udført af Poul Erland, senere tegnet af A. Truelsen.

Vi synes, de to kunstværker er både smukke og festlige. Derfor har vi valgt dem til at smykke årsskriftet.

Tak til alle, der har skrevet i årsskriftet.

REDAKTIONEN



Indholdsfortegnelse

Digt til Nørrejylland	<i>Jens Rosendahl</i>
Hvor skal vi hen, du?	<i>Lars F. Hansen</i>
Brændende Europa	<i>Nis Petersen</i>
Bestyrelsesreferat	<i>Ejnar Frendrup</i>
Sket i året 92-93	<i>Bent Østergaard</i>
Norgesturen	<i>Heidi N. Jørgensen</i>
Hvem har egentlig ansvaret?	<i>Ole Folke Pedersen</i>
hej, kære venner	<i>Christa Grauslund</i>
Min første gang i Norge	<i>Ali Farah Isse</i>
Kære gamle elever	<i>Jeppe Buhrkall</i>
Kære »gamle« og nye elever	<i>Fatima L. Egeborg</i>
Kære venner fra Stidsholt	<i>Laurits Tørnæs</i>
Meddelelser 1994	
Elevfortegnelse	
Regnskab	

Digt til Nørrejylland

Den første højskoledag i år havde vi besøg af højskolemanden og digteren Jens Rosendahl. Der sang vi nedenstående sang skrevet af Jens Rosendahl.

Jeg synes, den fortjener at komme i vort årsskrift som en hyldest til den landsdel, Vendsyssel, der er en stor del af vort liv. *Bent*

Nørrejylland

i vinterkulden

Tekst: Jens Rosendahl – Musik: Jens Nielsen



Nørrejylland trykker sig
bag ved klitter, dybt i fjorde.
Tåge, frost og rim på vej.
Vintergråhed sænker sig
over små og store

Nørrejylland, rolig, fast,
som en borg blandt Danmarks lande
trods alle stormes kast.
Rygrad tit. Når andet brast
blev du oven vande.

Nørrejylland skutter sig,
vender ryggen mod nordvesten,
åbner favnen imod dig,
som har valgt en vintervej
og tør trods blæsten.

Ligger der så ligetil.
Er dig selv og intet andet.
Hverdagsmønsteret slår til
Mumler lavmælt, at du vil
være del af landet.

Nørrejylland, vinterland.
Nøgne træer mod frostklar himmel.
Åsen rejst mod sol i brand,
spejl fra hav og mark og strand,
tusind farvers vrimmel.

Hvor skal vi hen, du?

Det er en sætning, som vi alle har måttet høre, hvis altså man ser Hugo på TV2. For mig, og sikkert mange andre mennesker bringer det andre overvejelser frem til overfladen.

Ja, hvor skal vi hen efter livet? Vi skal alle dø – medmindre der altså opfindes en medicinsk mirakelkur! Men hvad døden indebærer, hvilket formål den har, og hvad der eventuelt er på »den anden side«, er vi enten aldeles uvidende eller rasende uenige om.

Nutidsmennesket har det svært med døden, skubber den meget målrettet fra sig og erklærer den for uvedkommende, meningsløs og i bedste fald kun af interesse for fromme ældre damer. Vi har kyst døden hen i skammekrogen med fanatisk krops- og sundhedsdyrkelse og mener os ganske uovervindelige. Men det er at stikke blå i øjnene på sig selv og kyle endnu en trumf i hænderne på manden med leen, den dag, han slår til.

Jeg mindes en af mine undervisningstimer i psykologi, hvor emnet hed Carpe Diem, som oversat fra latin til dansk betyder »grib nuet«. En af mine elever sagde, at det undrede ham, at mennesker meget sjældent taler om, hvad døden og evigt liv egentlig er, og det

efter hans mening kunne sammenlignes med en udvandrerfamilie, som ved, at den skal til Australien, men ikke desto mindre er bedøvende ligeglad med, hvordan den kommer derover, hvordan landet ser ud, hvilke love, der hersker, og hvad man i øvrigt skal der?

Ville enhver fornuftsperson, inden en sådan livsomvæltning, ikke skyndsomt anskaffe sig et gedigent informationsmateriale om både rejsens form og det nye lands beskaffenhed? Jo, men der findes jo ingen rejsefører i det »hinsides«, vil skeptikere fluks indvende med hoverende smil. Men har de ret?

Indenfor samtlige de store verdensreligioner findes der folk, som i tonstunge skrifter og afhandlinger har berettet om både døden og den efterfølgende verdens struktur. Disse folk kaldes også seere eller særligt indsigt. Er det bare hjernesvind eller ren og skær mysticisme?

Rådspørger man sin præst om, hvad det har på sig med opstandelse fra de døde, vil han/hun givetvis komme med et par bemærkninger om, at man »sover i graven« til »den yderste dag«. Og dermed basta. Altså er denne lange »soven i graven« et klart brud på forkyndelsen om evigt liv. Men pyt! Sådan er det bare.

Når jeg sammenligner min »egen« private tro med de store verdensreligioner, oplever jeg meget tit en totalforvirring, som gør, at det er svært at finde fodfæste i sin egen kulturarv. Mange af de store verdensreligioner er kommet med i kapløbet om danernes sjæle. Tag f.eks. Islam. Deres trosbekendelse afviger i det store og hele kun på et eneste punkt fra min: nemlig i spørgsmålet, om der ene og alene er én Gud (Allah) til – eller om Han er tre, Faderen, Sønnen og Den Hellige Ånd. Ligesom jeg, tror de nemlig på en opstandelse

fra de døde, en tilgivende og barmhjertig Gud, en hinsides Himmels og et Helvede, som aldeles ikke skal forstås som noget konkret »sted«, men derimod som en i sig selv drømmende sjælstilstand.

Det ville være overordentligt lykkeligt, hvis de mange forskellige verdensreligioner, som egentlig ikke adskiller sig særligt, kunne mødes i en venligssindet og broderlig kvalificeret debat.

For hvor ville mange våben så kunne skrottes.

Lars F. Hansen

Stidsholt Ungdomsskole



Nis Petersen

En af de digtere, der gennem nange år har gjort et stort indtryk på mig og stadig gør det, er Nis Petersen.

Mange af hans digte er stadig uhyggeligt aktuelle og vil desværre nok blive ved at være det lang tid fremover. Selv om det her er et årsskrift, tillader jeg mig at gengive et af Nis Petersens digte, et digt, som nutidens ungdom også forstår, og som jeg håber, de vil tage ved lære af.

Brændende Europa

Der sad en landarbejder i går
et sted i en landsby bag Pinsk i Polen
og snittede på en vugge til det barn,
som hans kvinde snart skal føde.
Mens han lyttede for at høre
gængernes sliben over gulvet
– de gænger, som endnu ikke var –
lo han lidt.

Og kvinden, som gik til og fra,
bred og frodig,
lo også lidt, fordi han lo.

De lo virkelig.

På samme tid – kl. 22! –
rejste en mor sig
fra den bænk, hun døsede på,
i et værelse ved Kingscross (Islington)
og kvalte sit barn med en snor.
Så tændte hun en cigaret og drev
over i retning af Holoway.

Resten er næsten for banalt
til at fortælles.

De lægger deres hænder på mine knæ
– og ser på mig. . .
Disse små, fine hænder,
som skal skærmes
for, at de kan være stærke og smidige
den dag, de skal dirigere
de flammekastere,
minesprængninger og torpedoer,
der skal svide Europa.

Dette aldrig standsede mylder af små
– af bittesmå børn.
Og øjnene spørger forundret:
»– Hvorfor er du vred på os?
– hvorfor har du den kniv i hånden?«

Og jeg ryster lidt på hånden
– for der er jo den kniv.

Er der mennesker, som beder endnu
– for eksempel blot hundrede
fordelt i England, Frankrig,
Tyskland, Skandinavien
– altså ikke folk som kan sige bønner,
dem er der rigeligt af;
men folk, som kan skrigе dem
– råbe dem
i deres sjæles forfærdelige gru. . .
Altså ikke fem minutter om morgenen:
»– Herre, tak for søvn og hvile!«
– og andre fem om aftenen:
»– ske dig tak for sol og helse!«

Men hvor vil det varme os
at se som i transparenter
de ens lysende, sorte overskrifter
i hundrede aviser
i det store, kristne land:
Vår elskede søster!
Hvor må du have lidt!

Og et sted i Jerusalemstrasse (Moabit)
lægger i dette øjeblik en kvinde
et spædt barn til sit bryst.
To små hænder famler blindt over
den svulmende, blå-årede pude
og en grådig mund griber
om brystvorten,
der gør usigelig ondt.
Og når sulten er stillet,
lægges den lille tilbage i sin vugge,
for at den kan vokse sig stor
– stor nok til, at den
når tidens fylde kommer,
kan nå at få hovedet flækket af schupoer
på et hjørne af Bülowplatz.

Hænder



Men i skumringen kommer de til mig –
fire etager op, ad en lang, sort gang –
ubegribeligt mange på korte bruskben –
med små smilehuls-hænder
og øjne
– ingen børn har sådanne øjne
– men øjne, lånt fra den dag,
da vi myrder dem –.

Løfter der sig endnu stemmer
skælvende og oprejste i forvirringen,
eller drukner alt i larmen.

Denne vanvittige larm
fra presse, fra foreninger, fra møder,
fra kongresser
– fra dem, der er valgt til at føre.
Al den triumf – alle disse hæse
skrig af selvbeundring. . . :
så dygtige er vi – så målbevidste
(mod hvilket mål?)
– så oplyste.
»– oplyste!« skriger de.

Oplysning! – ikke så megen oplysning
som en stakkels, søvning lygte
hejst ned i de slambrønde i os,
vi kalder vore hjerter.

»– Morder!« gyser vi mod kvinden
fra Islington.

Å – vi gemene hyklere!

Hvad er vort hovmod –

vort grænseløse hovmod
andet end mord – hver dag
gentagne mord

– mord begåede i den tåbelige formening,
at de hæver os endnu højere
over dem, vi er sat til at tjene.

»– Kvindeskænder!« står der fuld af
forargelse

i aviserne.

Som om vi ikke har skændet kvinder
i hobetal.

Og her – midt i larmen
disse altfor udtrykfulde øjne
på disse små,
som ved alt.

Lad os blot endnu engang
skændes om skylden for krigen.
De små vil lytte sørgmodigt
overbærende...

For de ved

– tværs gennem flommen af ord
– at her
– af hovmodet, misundelsen og hadet
i mit frygteligt skidne sind
groede krigen
som en hæslig blomst

Er der endnu mennesker,
som kan bede

– hvorfor forener de da

ikke deres hjerter
våde i et skrig, som ryster Himlen
(hvis der er en Himmel!)

Hvorfor hulker de ikke:

– Gud – almægtige – som ser vore
kongefødte hjerter i deres fornedrelse

– som ser dem i deres pjalter
af hoffærdighed, selvgothed, '
hadefuldhed –.

Almægtige – skrab os bort –;

tag den klump skarn, der er
i vort bryst, væk;

– udslet os af den jord, vi har misrøgtet

– knus os midt i vore gerningers
usselhed

i de lande, vi førte mod afgrunden.

Og lad en ny slægt vokse op
uden minde om vor skam

– en slægt af de små børn,

hvis vugger i går og i dag

har duret over gulve

i Polen, Rumænien,

Tyskland, England...

Men om dette ikke er muligt

– så lad de små børn forbarme sig
over os

– lad dem låne os af deres renheds
og uskyldigheds rigdom

– en skærv til tæremønt af deres
øjnes sandhed

– og giv os din fred.

Bestyrelsesreferat

Efter forslag fra skolekredsen på
generalforsamlingen den 22. juni
1993, ønskede man bedre informa-
tion til skolekredsens med-
lemmer.

Det lovede jag at gøre i årsskrif-
tet, der fremover bliver sendt til
samtlige medlemmer af skole-
kredsen.

Vi i bestyrelsen kan glæde os
over den store elevtilgang, der
startede ved skoleårets begyndel-
se, vel nok det største elevhold i
skolens tilværelse.

Der har været afholdt to besty-
relsesmøder, hvor der blev bevil-
get nye vinduer på sydsiden af den
gamle hovedbygning, samt røre-
maskine til køkkenet og gulvma-
skine til rengøring.

Der forelå en invitation fra fore-
ningens regions- og skolekredsud-
valg i samarbejde med Undervis-
ningsministeriets

Folkeoplysningsafdeling til et
møde på Salling Ungdomsskole
den 29.-30. oktober for bestyrel-
sesmedlemmer med henblik på
den nye skolelov og nye tjeneste-
tidsregler, hvor der bliver spillet
på »skolens ledelse«.

Da der kun må møde to deltage-
re fra hver skolebestyrelse, blev
det vedtaget, at formand og næst-
formand deltager.

Bestyrelsen har ønsket om en ny
pigefløj samt nye undervisnings-
lokaler, men det ligger nok et styk-
ke ud i fremtiden.

Det er i korte træk, hvad der er
sket på nuværende tidspunkt, så
jeg vil slutte med at ønske alle en
god og glædelig jul i håb om, at I
møder talrigt op til generalfor-
samlingen i 1994.

De bedste hilsner

Ejnar Frendrup

Modeltegningen studeres



Sket i året 92-93

På sidste generalforsamling blev der stillet forslag om information til skolekredsen. Det næste stykke er et forsøg på at beskrive lidt af det, der er sket sidste skoleår og samtidig et supplement til »årets gang«.

Søndag den 9. august startede skolen med en flok forventningsfulde unge mennesker, nogle af dem med en del sommerfugle i maven, medens andre, da de kendte det fra sidste år, følte sig mere hjemme og var glade for at komme igen.

Flokken var ikke så stor, som vi kunne ønske, kun 65 elever. Derfor besluttede vi også hurtigt, at vi ville starte et 5 måneders kursus fra januar til sommerferien. Der var flere grunde, dels manglende elever, dels at vi i flere år har haft en temmelig stor forespørgsel om pladser ved juletid fra elever, der enten var startet på gymnasium, handelsskole eller EFG, og endelig, at folketinget i efteråret 1992 vedtog en ny støttelov for elever og deres forældre, således at det blev billigere for de fleste at tage et efterskoleophold, nogle sparede op til 10.000 kr. om året.

Vi tog 14 elever ind til jul, således at vi kom op på 79 elever. Det var et rimeligt antal, og vi kunne således få økonomien til at hænge sammen.

Ligeledes blev der fra efterskoleforeningen gjort et stort og godt oplysningsarbejde, og det har kunnet mærkes.

Vi har haft stor efterspørgsel efter pladser på skolen siden december '92, så stor, at vi den 8. august i år kunne starte med 97 elever og samtidig en rimelig stor venteliste.

Hvordan elevsituationen vil være fremover, kan man kun spå om, og det giver vi os ikke af med, men vi tror på *Stidsholt Ungdomsskole* og på efterskolereformen i det hele taget.

Også på andre områder sker der nye ting. 1. januar 1994 får vi en ny efterskolelov, som betyder en del ændringer, blandt andet vil skolerne få en noget større budgetsikkerhed, idet vi efter den nye lov allerede i august-september i finansåret vil få at vide, hvor meget tilskudet bliver, altså ca. 4 måneder før finansåret slutter, imod den gældende lov, hvor vi først ved noget 3 måneder efter finansåret. Det skulle give større mulighed for at ramme det rigtige tilskudstal, og det har været meget svært de sidste år, da tallet, vi får fra ministeriet ved årets start, hvert år er blevet reduceret i løbet af året.

I år har vi så fået en ekstra udgift, da overenskomstforhandlin-

ger gav en lønstigning i gennemsnit på 7-8.000 kr. pr. år til hver lærer uden mere tilskud til skolerne.

På lærerområdet er der også sket en del ændringer. Inge Ørndrup blev leder af en børneinstitution, der hvor hun bor, og rejste 1. april. Ellen Brodersen og Kjeld Christensen søgte nye græsgange og er nu lærere på Ingstrup Efterskole, og Christa er holdt op, hun påstår, det er på grund af alder.

Vi siger tak til alle fire for de år, de har givet Stidsholt Ungdomsskole.

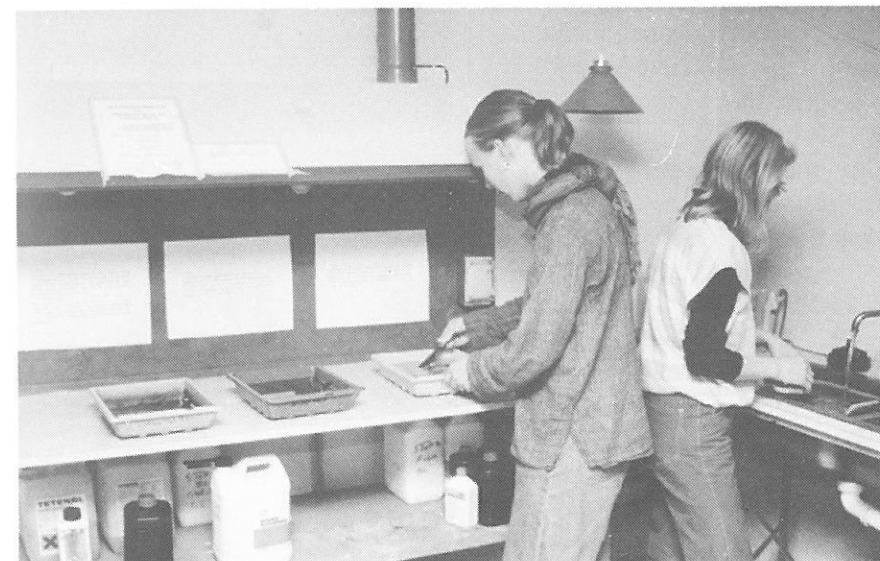
Det betyder selvfølgelig, at vi siger velkommen til nogle nye. Henriette Ebbensgaard, uddannet fra Jelling Seminarium, Susan Winkler fra Hjørring Seminarium, Ole Folke og Iben Brøndum begge fra

Den Frie Lærerskole, Ollerup, de skal tilbage til Lærerskolen næste år for at gøre deres uddannelse færdig. Endelig har vi beholdt Mona De Lasson, som har været vikar her, således at vi nu har 12 lærere tilknyttet skolen.

På et sted som Stidsholt Ungdomsskole sker der selvfølgelig også mange ting, som har med vedligeholdelse at gøre. Jeg vil her nævne de større ting og håber, I kan se forandringen, når I besøger skolen.

Vi har måttet skifte næsten alle vinduer på sydsiden af hovedbygningen, nogle af karmene var fra 31-32 og var efterhånden blevet noget møre. Derudover er skodderne på drengegangen blevet skiftet ud med oplukkelige vinduer.

Gang i kemikalierne



Indendørs er der kommet 14 nye sovebrikse på pigegangen. Til undervisningsafdelingen er der købt 12 EDB-maskiner, således at vi forhåbentlig er på forkant med udviklingen også på det område. I køkkenet har vi udskiftet bageovnen og røremaskinen.

Kontoret har fået ny EDB-maskine, så vi nu selv kan lave vores budgetter og derved spare nogle revisorpenge.

Nogle af jer har måske også set, at vi har fået skilt op på østmuren ud til vejen, det er en gammel elev, Niels Geisnæs, der har lavet det. Der skal lyde en tak til Niels for det. Også tak til en anden gammel elev, Henrik Christiansen, for fuglebadet, der nu står uden for lærerværelset.

Der sker selvfølgelig mange andre ting end det, der lige kan ses. Christa har nævnt nogle i sit indlæg. Derudover kan jeg fortælle, at skolen i sommer har været lejet ud i 3 uger. Først Københavns Ungdomssymfoniorkester, der kom med 70 musikere og øvede en uge. Det var en uge med lyd på. Der blev øvet, spillet sammen og lavet sjov. Det hele sluttede med en koncert i hallen. Det var en oplevelse.

Ugen efter havde vi 45 mavedansere på kursus, under ledelse af Louise Frevert, 10 timers træning hver dag. Der var nogle, der blev meget trætte.

Ugen sluttede med en opvisning,

hvor de skulle vise, hvad de havde lært i løbet af ugen – flot.

Den sidste uge var det 40 svenske familier, hvis drenge spillede med i Dana Cup i Frederikshavn, spændende mennesker.

Som I kan se, så er Stidsholt Ungdomsskole stadig en skole, hvor der sker noget, både på den ene og den anden måde. Jeg vil sige, det er stadig en ung skole, trods sine 62 år.

Bedste hilsner

Bent

Leret formes



Norgesturen

Norgesturen var alle tiders, vores kammeratskab var der ikke noget i vejen med. Alle var glade og tilfredse.

Starten af turen var ikke nær så sjov, for efter den lange tur med bus og færge, hvor mange var blevet syge, fordi båden gyngede på grund af de høje bølger, var vi blevet godt gnavne og trætte. Det eneste, vi så frem til, var nok vores senge.

Men efter en god gang søvn, og efter vi havde fået indrettet os i vores hytter, gik det hele meget bedre.

Hver hytte fik noget mad, som man selv skulle administrere over. Hvis en hytte havde spist det hele den ene dag, var der bare ikke til de andre.

Der var flere aktiviteter, vi kunne vælge imellem, og dem havde vi valgt hjemmefra. Hvis der den ene dag var kanosejling, kunne andre være på fjeldvandring, der var næsten hele tiden noget, man kunne få tiden til at gå med. Riverrafting og kanosejling var det populæreste, for der var næsten hele tiden nogen nede for at sejle. Men at sejle var heller ikke bare at sejle, det var en vidunderlig tur, den flotte udsigt fik det hele til at blive mere spændende, selv om nogle faldt i, var det bare en sjov oplevelse bagefter.

Den smukke natur og det dejlige vejr var helt sikkert med til at gøre turen så god, som den var.

Riverrafting var rigtig sjovt, en oplevelse, man aldrig glemmer.

Fjeldvandring var hårdt, men når man var kommet et stykke op, var den hårde gåtur det værd, for der var en fantastisk udsigt.

Stenslibning var en god ting, for at forme en sten, som man selv ville have, var spændende.

Fiskning foregik som regel om natten og om morgenen. Det var også en god ting, for så fik man da lidt at spise den dag.

Selv om vandet var iskoldt, var der nogen, der fik vovet sig ud og fik en dukkert, der var også andre, der blev smidt i!!!

Turen hjem gik bedre end turen dertil, for båden gyngede ikke så meget, og der var ikke ret mange, der var søsyge, og det blev turen selvfølgelig bedre af.

Norgesturen var alle tiders, og jeg er sikker på, at mange gerne ville være blevet der et par dage mere.

Heidi N. Janum

Hvem fa'en har egentlig ansvaret?

Nå, nu sidder jeg s'gu i saksen. Jeg skal skrive et eller andet i årskriftet – helst noget »intelligent« – og jeg har haft et par måneder til det, plus en hel efterårsferie – og det skal afleveres i morgen, men jeg er først lige startet – typisk mig! Altid vente til sidste øjeblik, når der ingen vej er tilbage, og med tanken om, at hvis jeg havde startet for et par uger siden, ville det måske ende med et »intelligent« indlæg i årsskriftet.

Ovennævnte situation kan de fleste nok nikke genkendende til. Måske endda alt for godt. Og i ovennævnte situation skal der heller ikke herske tvivl om, hvem fa'en der egentlig har ansvaret. Det er jo ganske indlysende – *mig selv!* Og i sådanne situationer er det i og for sig nemt at fordele ansvaret.

Nogle gange er det hukommelsen, der svigter, ofte i en grad, som kan overraske, ja, nærmest chokere en naiv, ung, uprøvet lærer.

Eksempel:

»Læreren skriver på tavlen:
»Lektier til mandag d. 7/9 1993:
Læs fra side 11 til side 20 i tekstbogen + lav opgave 1–8 i opgavebogen.

Læreren siger så: »Husk dette,

skriv det i jeres kalender eller lektiebog og giv jer god tid til at læse det. Hvis I ikke forstår teksten, læs den da én gang mere, og om nødvendigt med en af dine klassekammerater – er det forstået?»

Eleverne: »Ja!«

Læreren: »Godt – tak for i dag«.

Den kvikke læser, der ved, hvor dette bærer henad, vil nok sige, at læreren er lidt for naiv – men er han nu også det?

Om mandagen, hvor lektien skal gennemgås på klassen, er to elever syge, 5 elever har ikke lavet lektier, nogle har til nød lavet et par af opgaverne, og de sidste 3 elever har lavet opgaven, som de skulle.

For læreren er det i virkeligheden er ret stort problem, han nu står med. Han kan jo principielt set kun gennemgå lektien med de tre elever, som har lavet lektien.

Læreren tæller til ti, tænker på at handle professionelt og spekulere på, om det bare er en ceremoni, man *skal* igennem, eller om han skal få banket så meget respekt på plads, at eleverne er bange for ham, så de i hvert fald laver lektier, om ikke for deres egen skyld, så for lærerens, men det skulle jo nødt være nødvendigt.

Læreren ved, trods hans spinkle erfaringsgrundlag, også hvilke svar, han vil få, når han spørger: »XX, hvorfor har du ikke lavet dine lektier?« Nogle få af de undskyldninger, som er ved at forsvinde til fordel for andre er – *Jeg glemte det* – eller – *Puha, det har jeg godt nok svedt fuldstændig ud* – eller rent ud sagt: *Jeg gad s'gu ikke.* (Det sidste er i det mindst ærligt).

I stedet er man begyndt at sige – *jeg kunne ikke finde ud af det* – Det er li'som lidt nemmere, mere bekvemt, og så er det ikke mere elevernes ansvar. Så er ansvaret pludselig flyttet over til læreren.

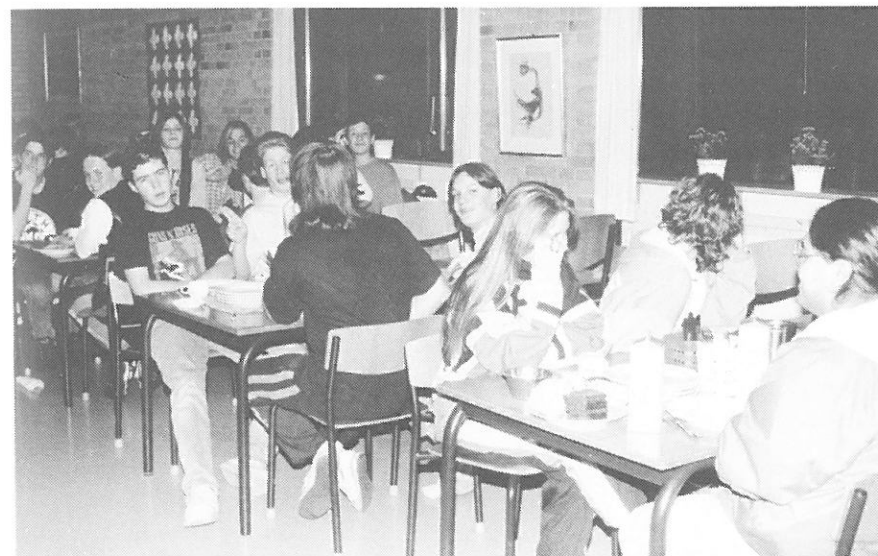
Bevares, jeg ved da godt, at der er opgaver, som virkelig er vanskelige, og dem, som har svært ved

det, har naturligvis også ret til at få så meget hjælp, som de involverede parter kan overkomme.

Men ansvaret har læreren altså **pludselig fået – det kan I ikke være bekendt!** – Jeg ville ønske, jeg kunne råbe alle forældre, alle elever, alle pædagoger o.s.v. op og sige: »Vi kan gøre dette, hvis vi er sammen om det!« Det er ikke kun lærerens ansvar, det er ikke kun elevernes ansvar, og det er naturligvis ikke kun forældrenes ansvar – det er vores alle sammens ansvar – men blot med hver vore forudsætninger.

Jeg skal som lærer nok stå ved mit ansvar – men det skal de andre parter også gøre. Min praktikvejleder fra Den Frie Lærerskole har sagt:

Uden mad og drikke





PETER K. ANDERSEN
STORVORDE



POUL ERIK ANDERSEN
LØGSTÅR



ULLA K. ANDERSEN
SKAGEN



JACOB ARBORG
KJELLERUP



JUAN ASCENCIO
ALBERTSLUND



NICOLAI BERG
AALBORG



MARIANNE CHRISTENSEN
BROYST



MICHAEL H. CHRISTENSEN
JERUP



OLE R. CHRISTENSEN
MAGBJERG



MARK CHRISTIANSEN
AALBORG



JOHN DOKKEDAL
ISHØJ



VICKI FLAMIN
AALBORG



SONJA FRANDSEN
FREDERIKSHAVN



EVALD GADE
AALBORG



JACOB GRAU
LØGSTÅR



ALLAN GRØN
HELLUM



SØREN GULDAGER
SILKEBORG



CLAUS J. HANSEN
VIBORG



FREDDY HANSEN
AALBORG



TRINE C. HANSEN
YRÅ



MICKEY T. HOLM
NORRESUNDØY



JOHNNY HYDTFELDT
BRØNDØY



BENNY HØJGAARD
SINDAL



ALI FARAH ISSE
AALBORG



HEIDI N. JANUM
AALBORG



MAREN JACOBSEN
VSTBIRK



PETER JACOBSEN
FJERRITSLEV



LOTTE JØRGENSEN
AALBORG



ELLEN BRODERSEN



KJELD S. CHRISTENSEN



JANE NOHR FOSS



CHRISTA GRAUSLUND



LARS F. HANSEN



BENNY JACOBSEN



GRETE ØSTERGAARD



BENT ØSTERGAARD



FATIMA EGEBOG



MONA DE LASSON



GERSHAM NSAMA



TORBEN PIHL



KIRSTEN SEVERINSEN



CARSTEN VITTRUP



ANITA B. JENSEN
BRØNDERSLEV



JENS B. JENSEN
HÅLSUND



JOHN JENSEN
FREDERIKSHAVN



EJVIND VOLLMER



INGE BRØNDRUP



MAREN H. JENSEN
NORRESUNDØY



PETER JENSEN
VESTBJERG



JESS JEPPESEN
HÅLS



BIRGIT NIELSEN



EVA LARSEN



TOM KNUDSEN
KKAANEM



KENNETH KORSGÅRD
HJØRRING



ANETTE KÆR
BRØNDERSLEV



JEANETTE LARSEN
HJØRRING



KRISTINA LARSEN
LØKKEN



MORTEN LARSEN
AABYBRO



JESPER LAUBJERG
LØKKEN



GARSTEN NIELSEN
AALBORG



CHARLOTTE NIELSEN
AARS



MINNA G. NIELSEN
HJØRRING



MONICA B. NIELSEN
SVENSTRUP



RIKKE NIELSEN
SLAGELSE



THOMAS NIELSEN
SKAGEN



TINA NIELSEN
SINDAL



MORTEN F. PEDERSEN
KANDERS



CHRISTINA POULSEN
HIRTSHALS



ROBERT RADUT
AALBORG



LOUISE RASMUSSEN
STORVORDE



BENJAMIN ROSE
LØGSTÅR



HEIDI Z. SCHMIDT
SKAGEN



HEINRICH MADSEN
SINDAL



TROELS S. MADSEN
ÅBENRÅ



MARIA MOGENSEN
BINSLEV



RASMUS J. MØLLER
HOBØ



MICHAEL MØRTORP
NORRESUNDØY



ARGALUNGUAG NIELSEN
HYDOYRE



BRIAN NIELSEN
SKARRING



CHRISTIAN EMIL OLESEN
ÅLBÆK



METTE F. OLIN
FREDERIKSBORG



CHRISTIAN PAULSEN
STORVORDE



JOHNNY PEDERSEN
ÅRHUS



KARIN PEDERSEN
JERSLEV



MARIANNE PEDERSEN
AALBORG



MARLENE H. PEDERSEN
KLARUP



JØRGEN SØRENSEN
STRUER



MIKKEL SØRENSEN
VODSKOV



OLE L. SØRENSEN
SKAGEN



RENÉ SØRENSEN
ÅRHUS



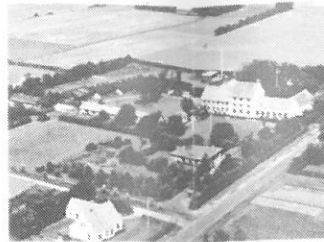
SARA SØRENSEN
VÅRST



SØREN H. THOMSEN
STORVORDE



RENÉ TIMM
HORSBØ



STIDSHOLT UNGDOMSSKOLE 1992 - 1993

»Mange af lærernes arbejdsopgaver ligner til forveksling opgaver, der har været kendt i årevis. – Men forudsætningerne, mulighederne og betingelserne er nye. Samfundets tilstand, de voksnes værdiprioriteringer og dermed »elev-typen« og arbejdsvilkårene i skolen forandrer sig uophørligt.

– Derfor kan I ikke bare handle ud fra jeres erfaringer fra dengang, hvor I havde jeres nuværende elevers alder. . . For det er hundsvært at være lærer! Lærerarbejdet er simpelthen for vanskeligt og for vigtigt til, at nogen kan klare det alene. Derfor håber jeg, at I vil bruge jeres kolleger, kammerater o.s.v.«

Det, som han i mine ører siger, er først og fremmest, at vi skal følge med tiden og forny os, men han siger også, at vi skal bruge hinanden. For mig betyder det ikke kun mellem kolleger og venner, men også mellem forældre og elever.

En lærer kan ikke klare sit arbejde uden sine kolleger og venner – men læreren har også brug for forældrenes opbakning.

Jeg har et eksempel, som indirekte illustrerer, hvilken indflydelse hjemmet har på elevernes ydeevne og kundskaber:

»Der har i flere år været en tendens til, at elevers faglige kunnen inden for visse områder i dansk har været for nedadgående. Man har forsøgt at finde forskellige

svar på det, bl.a. ved at undskyldte det med de sidste 20 års nedskæringer på dansk o.s.v. Man satte da et projekt i gang på 4 af landets forsøgsskoler – hvor man gav skolerne optimale betingelser for danskundervisning. Bl.a. 6 timer om ugen i stedet for 4 o.s.v.

Man vil med denne undersøgelse finde ud af, om man ved at lægge flere dansktimer ind, kunne forbedre elevernes faglige kunnen.

Efter 3 års undersøgelser fik de teoretiske pædagoger bekræftet det, som de havde gisnet om tidligere. Nemlig, at der kunne ikke spores nogen nævneværdig forbedring hos eleverne. Kun hos en enkelt gruppe elever – nemlig de elever, som i forvejen var i den bedste fjerdedel af klassen.

Man undersøgte det nærmere, og det viste sig, at de elever, som klart havde forbedret sig, kom fra hjem, hvor forældrene selv læste mange bøger, hvor der var tradition for at læse højt for børnene hver dag o.s.v. De elever, der klarede sig knap så godt, kom fra hjem, hvor man ikke gjorde så meget ud af det ovennævnte.

Konklusionen i rapporten var: at hvis man virkelig ønsker at motivere børnene til at læse, ja, for den sags skyld alle andre aspekter i livet, er det ikke kun i klasseværelset, det foregår. Det er grundlæggende i hjemmet.

Hvis forældrene selv læser, motiverer det også barnet til at læse. Når man siger til sit barn, at nu skal du læse lektier, skal man ikke selv sætte sig hen for at se fjernsyn – men derimod selv læse. Det drejer sig om, at barnet har et »idealbillede« eller »role-model«, som de kan leve op til, noget med, at vi som voksne selv skal leve på den måde, som vi ønsker vore børn skal leve og blive til.

Jeg behøver vel næppe at komme med flere »konklusioner«.

Pointen er åbenlys. Jeg vil slutte lig komme med endnu et citat fra min praktikvejleder:

»Jeg plejer at sige, at kun de meget ubegavede, de meget bange og de meget indbildske lærere ikke selv kan se, at de har vanskeligheder. Endda mange. Og vanskeligheder er nu en gang lettest at have med at gøre, når man ser dem og gør noget ved dem – alene, eller endnu mere spændende: Sammen med andre!«

Ole Folke Pedersen

Musik skal der til. . .



Hej kære venner!

August 1992/93. En tid, vi aldrig glemmer. Forhåbentlig har I haft oplevelser – både sjove og gode, og I har fået en masse kammerater.

Lærerne, ja, det er da også en slags mennesker. Men I kan stole på, at vi følger jer i tankerne og håber alt godt for jer.

Den 9/8 ankom vi til Stidsholt, lidt nervøse, men heldigvis var mor med til at rede sengen. Om aftenen blev vi fotograferet. Vi prøvede også at lære navne, det var svært.

Dagen efter var der fuld fart på med prøver i dansk, matematik, sprog. Bare det at finde rundt voldte mange besvær.

September. Da vi nu kendte hinanden lidt, begyndte løjerne. Kan I huske diskoteket, bl.a. Guldagers band underholdt. John Mogensens alias Ole Risager sang så smukt.

16/9 var vi på »gåben« til Voerså. Vi hyggede os med boldspil, tovtrækning o.s.v. Lejrbalet – Torben spillede og vi sang. Bagefter var der nogle, som fik ymer alle vegne, undtagen i munden!

27/9 havde vi åbent hus på alle efterskoler. Vi lavede en meget vellykket workshop.

Oktober. Skolernes motionsløb.

Nogle gik – andre løb. Køkkenpersonalet gjorde en gevaldig indsats, hvilket viser, at de kan mere end lave dejlig mad.

29/10. Jeg blev fejret på min fødselsdag. »Hun bli'r 67 år i dag«. 67 røde roser og lige så mange knus fik jeg, da vi hyggede os i spisesalen.

November. Det var en stor oplevelse at få besøg af Dorte og Linda – begge kørestolsbrugere. De fortalte om, hvordan de var blevet handicappede og om, hvordan de stadig havde et lykkeligt liv.

December. Bordtennisfænomenet Claus Pedersen gav os alle en god gang motion.

Juleafslutningen den 17/12 var meget festlig. Efter den gode flæskesteg og ris à l'amande underholdt lærerne. Der var et drabeligt orkester – Bennys Handicap – syngepigier og de to »gamle«, Fatima og Ejvind. Fatimas gymnastikopvisning glemmer vi aldrig!

Januar. Vi havde besøg af en gæstelærer fra Afrika i to måneder. Vi fik god træning i engelsk.

Vores allesammens Harry Pedel blev 60 år – selvfølgelig blev han fejret. I januar var der også besøg af Bengtson hypnotisør.

Februar. Undervisningen var lidt anderledes p.g.a. erhvervspraktik og vinterferie.

Marts. Fastelavnsfest – hvor var I flotte efter sminkning hos Ellen, og alt det skægge tøj var fundet frem. Samme aften tog vi desværre afsked med Inge. Tak for din måde at være på.

Volleystævnet blev en stor succes. Ejvind styrede det på en god og positiv måde. Alle hjalp – så derfor gav boden en biograftur bagefter.

Emnedage, som startede med et orienteringsløb. Lørdag og søndag var der gøgl. Nu kan vi både spise ild, gå på glasskår, bygge pyramider o.s.v.

Maj. En fin tur til Neset i Norge. Alt forløb godt. Riverrafting,

stenslibning, sejlad, fiskeri (store fisk?) og meget mere.

Jeg mangler at fortælle om alle de sportsstævner, besøg og gode timer i hallen. Lars kan jo bare ryste sjove lege ud af ærmerne.

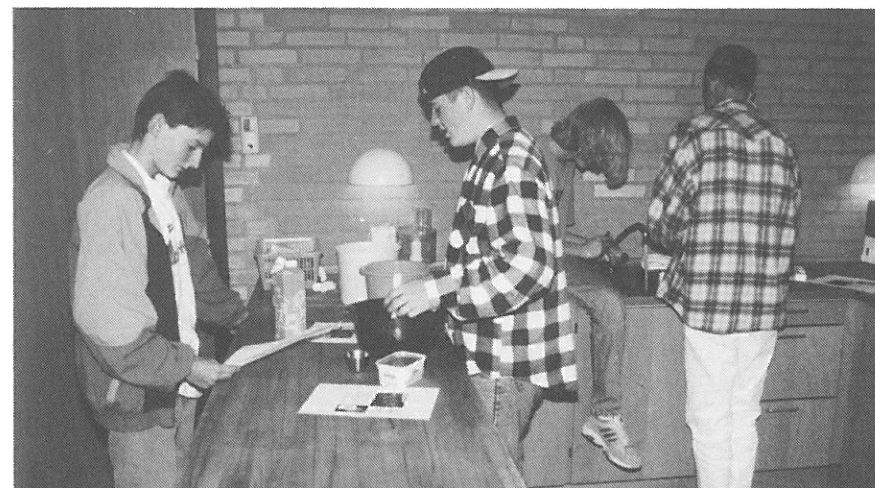
Vi har sagt farvel til Ellen og Kjeld. Vi ønsker dem alt godt i deres nye job. Tak for den tid, vi har været sammen med jer. Ekstra tak til Kjeld for dit arbejde med boden.

Til sidst en stor hilsen til alle fra »pensionisten Christa«. Det har været 14 gode år på Stidsholt. Vi er kommet meget nær på hinanden, både i timerne, men mest nok på erhvervskontoret.

Tak til alle. Kom og besøg mig, jeg bor stadig på gården.

Mange hilsner fra Christa

Hyggestund i køkkenet



Min første gang i Norge!

Det var fint, at vi kørte herfra til Hirtshals i en turistbus – det var en behagelig tur.

Det var hyggeligt de første par timer på færgen. De sidste var lidt vilde, men jeg blev ikke søsyg.

Fra Hirtshals kørte vi i to lækre busser til Neset, ca. 1½ time, men da sov vi og så ikke ret meget. Vi var i Neset ca. kl. 9.

Første dag pakkede vi ud og delte mad.

Det bedste, jeg kunne lide, var naturen. Når jeg vågnede op om morgenen, mindede det mig om mit land – den by, jeg blev født i.

Der var mange aktiviteter, kanosejling, fiskeri, boldspil eller gå i bad, selv om vandet var koldt. Det var hyggeligt at gå en tur med en fra skolen i naturen og snakke. Det, jeg synes var det bedste, var Riverrafting – det var vildt og sjovt.

Lederen var sjov, han snakkede engelsk og norsk. Han var fra Skotland.

Maden var fin, vi kunne godt holde styr på det.

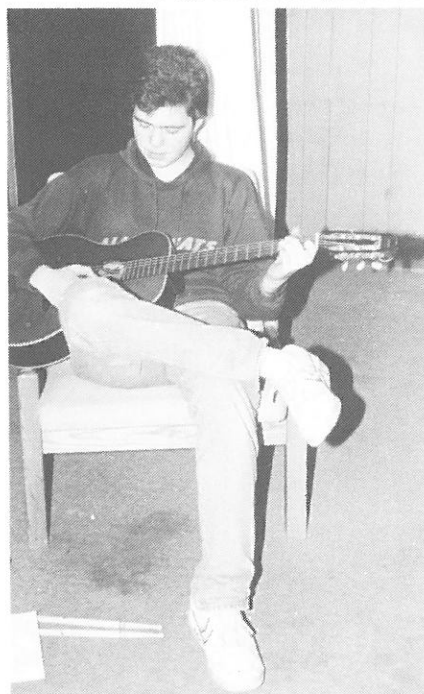
Fredag kl. 5 tog vi fra Neset – vi var i Hirtshals kl. 24 – så videre med bus. Vi var her kl. 1.00 og fik noget at spise, og så sov vi.

Nu har jeg været i Danmark i to år, og denne har været den bedste og længste tur, som jeg har haft.

Jeg kunne godt tænke mig at komme til Norge igen.

Ali

Et stille øjeblik med guitaren



Kære gamle elever

Igen et år er gået, så hurtigt, så hurtigt. Efterhånden som man bliver ældre, accelererer tiden, vinter bliver til sommer, og så sidder vi her i efteråret... men skønt, at man kan opleve det, og at hver dag har sine glæder, jo, vi har det godt. Året har givet os meget, dog kan jeg ikke i enkeltheder beskrive den.

Grethe arbejder, som selvfølgelig er efter sin mor, sammen med Karen Søndergaard for Mother Teresa, med strikning af tæpper og børnetøj til syge og fattige i Indien. Jeg tror på tankegangen at strikke fra menneske til menneske er rigtig. Indtil nu, fra det startede med Grethes mor, Ris, og Karen i Stidsholt, er det blevet til 158.666 tæpper, 156.974 trøjer, 24.007 pk. babytøj.

Men meget andet skal passes. Jeg passer haven eller omvendt. Den er jo skøn at gå ud i, og teorien om, at der skal være enkelte pletter, der har stor skønhedsværdi, bifalder jeg. F.eks. når mælkebøtten blomstrer – at se det gule tæppe, som i overdådighed overgår rosen. Jeg har købt »plænerens«, men nænner ikke at bruge det, selv om de gule blomster kan give kvaler på steder, hvor de ikke ønskes.

Sommeren var i begyndelsen

tør, og så blev den meget fugtig, men sommer er ikke bare vejr. Vi oplevede det tørre, og tog så nordpå. Et barnebarn skulle døbes i Tromsø. 2200 km nordpå i bil. Vi kørte sammen med en af vore drenge med familie. De havde campingvogn med. Vores bil kan vi have madrasser bagi. Det blev en dejlig tur op gennem Sverige. Jeg kan anbefale det. Hele vejen op kan man jo overnatte på store parkeringspladser, hvor der er toiletter, benzinstation etc., ofte særdeles glimrende beliggende til sø og skov. Et lille mishag kan man komme ud for om sommeren, når man kører til Norge fra Sverige. Vejparkeringspladserne ligger der. I det fjerne ses fjeldene sneklædte og flotte, men når Kiruna er passeret, kører vi ud i »myren«, flot og venlig at se på. Vores overnatning overbeviste os om, at der var vi ikke velkomne. Myg, jo de sagde velkommen. Det blev en prøvelsens nat, hvorfra man haster videre. Køreturen over Bjørnefjell og videre til Tromsø byder på alt, højt op, snoede veje og stejle klippevægge.

Vi var velkomne og fik 14 dage med sol og sommer, op til 30°. Foruden vor søn, svigerdatter og deres to børn, hos hvem vi boede, havde vi en lille hytte på »Håkøya«, en

15 km fra byen, uden myg, og Tromsø er omfavnet af Golfstrømmens tempererede vand, altid 11°. Fra broen, der fører over til øen, kan man særlig ved tidevand fiske og hive torsk efter torsk op, eller sild, nej, endog laks. Vort barnebarn erklærede: »Når jeg bliver voksen, vil jeg være fisker fra en bro«.

Vi, der kommer fra lavland, er målløse over det, der omgiver os, ikke mindst sneklædte fjelde, hvor Tromstinden rejse sig med 1,3 km højde. Natten er der ikke. Kl. 24 står solen i nord og stråler på sin venlige måde, men kan ikke blive mæt nok, det virker tiltrækkende og voldsomt.

Den sidste søndag, vi var der, blev »Vilde« døbt i »Ishavskatedralen«, deres sognekirke. Jeg vil her indskyde, at inden vi rejste til Norge, havde vi fået Niels, også et barnebarn, døbt i Sæby kirke.

Vi skiltes her. Vores rejsefæller til Tromsø ville et trip til Nordkap, vi ville hjem gennem Norge. At køre en bil kan være dejligt, men også at sidde ved siden af med en velstoppet pibe og se det herlige landskab komme og glide forbi, op- og nedkørsel af fjeldene, landskaberne sidder der, og kan erindres.

Vel hjemkommet sidder jeg i haven og plukker ribs og solbær m.m. Grethe koger saft, laver syltetøj, dagene går ind i sin daglige

gænge. Avisen skal læses, radioavisen høres, da er der nok at foruroliges over, krig, arbejdsløshed, konkurser m.m. Da kan det være godt at tænke på Dirch Passers sang: »For oven over alting stråler Moder Sol«. At den må skinne for jer er vort ønske.

Med venlig hilsen, glædelig jul og godt nytår.

Grethe og Jeppe



Kære »gamle« og nye elever!

I ønskes alle en rigtig glædelig jul og et lykkeligt nytår.

Og så håber jeg at se rigtig mange af jer på elevdagen, det er altid både festligt og hyggeligt at få hilst på hinanden igen.

Kærlig hilsen
Fatima

Kære venner fra Stidsholt årgang 72/73

Jeg takker jer, der var med til at genopfriske de gode minder fra Stidsholt, og til jer, der gik glip af 20-års jubilæumsdagen, følger hermed et kort referat:

Vi startede med en jubilæumsmiddag, som bestod af hamburgerryg med kartofler, og til dessert var der jordbærgrød. I dagens anledning fik vi øl og ikke saftvand til maden. Da vi havde spist, fik vi lyst til at røre os lidt, og blev enige om at gå en lille tur ned til vores skovsø.

Turen startede som i gamle da-

ge, vi gik fra Stidsholt forbi sportspladsen og det lille hvide lysthus, der i dag er beboet, og fortsatte op igennem gården, hvor de i vores tid havde en gal hund. Gården ligner sig selv, men stuehuset er helt forfaldent. Men! Da vi var kommet igennem gårdspladsen, kunne vi ikke finde markvejen, der fortsatte ned til søen, den var blevet til en stor og støvet mark.

Vi ville finde skovsøen, så vi fortsatte med at gå over bondemandens støvede mark i den retning, vi mente, at stien havde været.

Hvor er søen?





Fundet!

Der var en del af holdet, der desværre gav op og gik tilbage til skolen, men de stærkeste fortsatte vores eftersøgning. Det var ikke engang en Stidsholtelev, der fandt søen, men Vivi Lehmann Olesens mand! Skovsøen lignede sig selv som vi huskede den, men uden markvej fra Stidsholt. Men hvad! I dag får eleverne jo nok motion i den store sportshal på skolen.

Da vi havde nydt den medbragte sodavand og synet af skovsøen, gik vi trætte og stolte tilbage til skolen. I mellemtiden var Leif Hansen fra Try på den jyske hede og hans nabo, Søren Østergaard, ankommet, så dem fik vi også hilst på, og vi var da så heldige, at der

var kaffe til os til at blive kvikket op med.

Dagen blev afsluttet med en sammenkogt ret med ris til. Jeg synes, vi havde en sjov og god dag sammen, og skovsøen fandt vi jo. 20 år er ingen tid, så jeg håber, vi ses mange år fremover, når vi har jubilæum på Stidsholt.

Med kærlig hilsen
Laurits Tørnæs
Engstien 6
6000 Kolding

Meddelelser 1994

ELEV MØDET

afholdes søndag den 15. maj kl. 14.00.

Reservér venligst dagen i god tid og kom til Stidsholt. Det er mere festligt, når vi er mange. Se avisernes annoncer i god tid. I er velkomne til at tage jeres forældre eller ægtefælle og børn med.

JUBILÆUMSHOLDENE

Elever fra	1988-89	(5 år)
Elever fra	1983-84	(10 år)
Elever fra	1978-79	(15 år)
Elever fra	1973-74	(20 år)
Elever fra	1968-69	(25 år)
Elever fra vinteren	1963-64 og sommeren 1964	(30 år)
Elever fra vinteren	1958-59 og sommeren 1959	(35 år)
Elever fra vinteren	1953-54 og sommeren 1954	(40 år)
Elever fra vinteren	1948-49 og sommeren 1949	(45 år)
Elever fra vinteren	1943-44 og sommeren 1944	(50 år)
Elever fra vinteren	1938-39 og sommeren 1939	(55 år)
Elever fra vinteren	1933-34 og sommeren 1934	(60 år)

indbydes på elevmødedagen med eller uden ægtefælle til jubilæumssammenkomst med middag kl. 11. Send venligst et kort med indmeldelse en uge før til os.

Prøv at finde frem til gamle kammeraters adresse og gør opmærksom på festen.

ADRESSEÆNDRINGER

bedes sendt til kass. Orla Jensen, Aalborgvej 229, 9300 Sæby, 98 46 83 40.

ELEVFORENINGENS BESTYRELSE

Knud V. Andersen, H. C. Andersensvej 5, 9000 Aalborg, fmd. 98 12 14 43
Orla Jensen, Aalborgvej 229, Syvsten, 9300 Sæby, kass. . . . 98 46 83 40
Henrik Christiansen, Rævdalsvej 8, 9330 Dronninglund . . 98 84 24 65
Fatima L. Egeborg, Smedevej 8, 9330 Dronninglund, sekr. . 98 86 73 45
Anette Simonsen, Årestrupvej 26, 9000 Aalborg 98 13 29 04

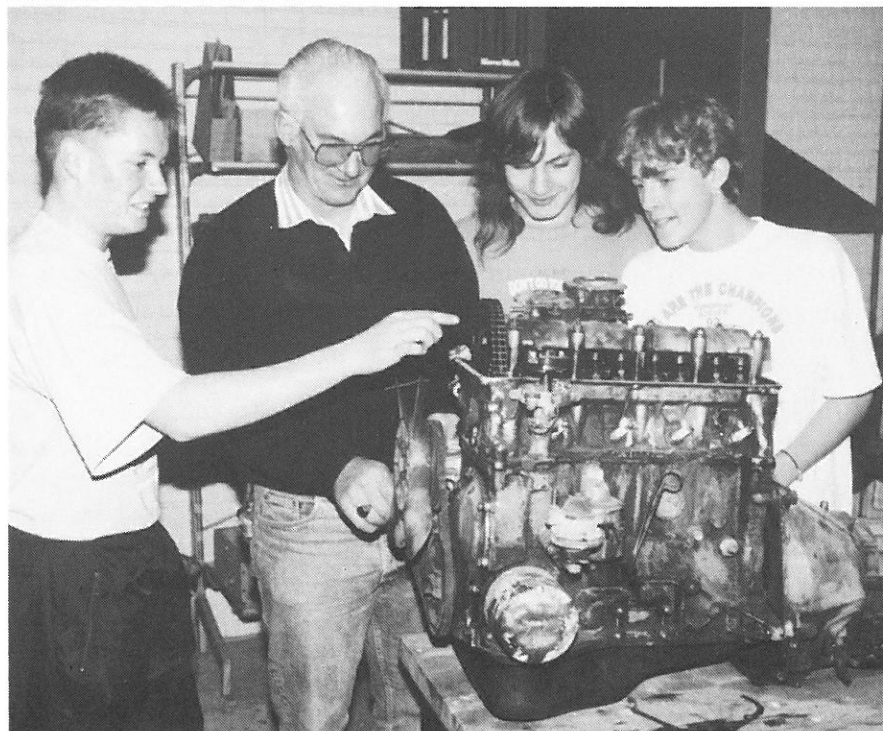
SKOLENS BESTYRELSE

Ejnar Frendrup, Vestergade 46, 9400 Nørresundby, fmd. . . 98 17 02 31
Verner Andersen, Skolebakken 1, 9870 Sindal, næstfmd. . . 98 47 30 36
Anders Peter Jensen, Lillehedensvej 50, 9850 Hirtshals . . 98 94 38 49
Lis Sohnmann, Gravsholtvej 10, Langholt, 9230 Vodskov . 98 25 71 49
Jørgen Trolborg, Råbjergvej 220, 9982 Aalbæk 98 48 80 64
Niels Rafn Højen, Hunetorpvej 6, Hune, 9492 Blokhush . . . 98 24 98 16
Knud Andersen, H. C. Andersensvej 5, 9000 Aalborg 98 12 14 43
(Elevforeningens formand)

TELEFONNUMRE

Skolens telefon 98 46 80 33 og 98 46 81 03
Elevtelefon 98 46 80 72
Grethe og Bent Østergaard 98 46 81 98
Grethe og Jeppe Buhrkall, Solsbækvej 96, 9300 Sæby 98 46 73 52

Hvad skal den bruges til?



Elevfortegnelse 1992/93

Peter Kim Andersen, Fællehaven 16, 9280 Storvorde
Poul Erik Andersen, Vester Søtrupvej 23, 9670 Løgstør
Ulla K. Andersen, Mosegårdsvej 32, 1tv., 9990 Skagen
Jacob Arborg, Lundegårde 5, Mausing, 8620 Kjellerup
Juan Ascencio, Kærgården 9, 1th., 2620 Albertslund
Nicolai Berg, Vesterbro 81 C, 9000 Aalborg
Marianne Christensen, Bøgevej 7, 9460 Brovst
Michael Häber Christensen, Kvisselvej 24, 9981 Jerup
Ole Risager Christensen, Ahornvej 13, Mosbjerg, 9870 Sindal
Mark Christiansen, Kærholt 5, 9210 Aalborg SØ
John Dokkedal, Landlyst Vænge 76, 2635 Ishøj
Vicki F. Flamigni, Tranumparken 28, 9220 Aalborg Ø
Sonja Frandsen, Carl Bruunsvej 1, 9900 Frederikshavn
Evald Gade, Hadsundvej 144, 9000 Aalborg
Jacob Grau, Hvedemarken 30, 9670 Løgstør
Allan Grøn, Vibekevej 67, Hllum, 9740 Jerslev
Søren Guldager, Beatesmindevej 32 2th., 9210 Aalborg SØ
Claus Jørgen Hansen, Firkløvervej 36 st.th., 8800 Viborg
Freddy B. Lynge Hansen, Møldalsvej 14 1.th., 9400 Nørresundby
Trine C. Hansen, Engkærvej 12, Poulstrup, 9760 Vrå
Mickey Thor Holm, Hvorupgårdvej 76, 9400 Nørresundby
Johnni Hvidtfeldt, Bjerrelund 44, 2660 Brøndby Strand
Benny A. Højgaard, Abildgårdsvej 1, Tolne, 9870 Sindal
Ali Farah Isse, Brøsterparken 20 A, 5620 Odense
Peter Jacobsen, Vestergårdsvej 4 A, 9690 Fjerritslev
Maren A. Jakobsen, Ydingvej 33, 9752 Østbirk
Heidi Nørgaard Janum, Næssundvej 167, 9220 Aalborg Ø
Lotte Jelnes, Kronosvej 141, 9210 Aalborg SØ
Anita B. Jensen, Lokesvej 19, 9700 Brønderslev
Johni Kjeld Jensen, Koldinggade 66, 9900 Frederikshavn
Jens B. Jensen, Kystvej 45, 9280 Egense
Majken H. Jensen, Forbindelsesvejen 65, 9400 Nørresundby
Peter Jensen, Månelysvej 6, 9380 Svenstrup
Jess Jeppesen, Aalborgvej 157, 9370 Hals
Jesper Jonassen, Tommesensvej 5 C, 8450 Hammel
Maibritt Ø. Jørgensen, Grandisvej 3, 9320 Hjallerup
Malene Jørgensen, Novem, bervej 10, 9270 Klarup
Kenneth Korsgaard, Parkallé 4, 9800 Hjørring
Anette Kær, Filholmvej 144 A, 9700 Brønderslev
Jeanette Larsen, Frejasvej 23, 9800 Hjørring
Kristina Larsen, Sdr. Ringvej 44, Ingstrup, 9480 Løkken
Jesper Laubjerg, Elmevej 10, 9480 Løkken
Heinrich F. Madsen, Ugiltvej 399, Linderum, 9870 Sindal
Troels S. Madsen, Farversmøllevej 107, 6200 Åbenrå

Maria Mogensen, Søttrupvej 6, 9881 Bindslev
 Rasmus Jul Møller, Farvervænget 21, 9500 Hobro
 Michael Møltorp, Jens Glerupsvej 5, 9400 Nørresundby
 Arqualunguaq Nielsen, Bymuren 77, 3.th., 2650 Hvidovre
 Brian Nielsen, Haverslevvej 85, 9520 Skørping
 Carsten B. Nielsen, Jyttevej 44, 9000 Aalborg
 Charlotte Nielsen, Håndværkergade 25 A, Hornum, 9600 Års
 Minna G. Nielsen, Skagen Landevej 107, 9800 Hjørring
 Monica Bach Nielsen, Godthåbsvej 79 A, 9230 Svenstrup
 Rikke C. Nielsen, Klokkestøbergade 14, st.th., 4200 Slagelse
 Thomas Nielsen, Kirkevej 8, 9990 Skagen
 Tina Nielsen, Sjællandsgade 1 B, 9870 Sindal
 Christian Emil Olesen, Møldamvej 23, 9982 Aalbæk
 Mette F. Olin, Rolfsvej 26 st.th., 2000 Frederiksberg
 Christian O. Paulsen, Tofthøjvej 37, 9280 Storvorde
 Johnny Pedersen, Augustenborggade 19, 8000 Århus C
 Karin S. Pedersen, Mimosevej 3, Sterup, 9740 Jerslev
 Marianne Pedersen, Th. V. Gardesvej 19, 9000 Aalborg SØ
 Marlene H. Pedersen, Snekkerstenvej 57, 9270 Klarup
 Morten E. Pedersen, Ved Byskellet 29 1.th., 8900 Randers
 Christina Poulsen, Skagen Landevej 118, 9800 Hjørring
 Robert A. Radut, Grønlands Torv 1, 9.tv., 9210 Aalborg SØ
 Louise L. Rasmussen, Landholmvej 2, 9280 Storvorde
 Benjamin C. Rose, Solkrogen 13, 9670 Løgstør
 Heidi Z. Schmidt, Rylevej 6, 9990 Skagen
 Jørgen O. Sørensen, Hjermvej 26, 7600 Struer
 Mikkel Sørensen, Tinmgvej 129, 9310 Vodskov
 Ole L. Sørensen, Dorasvej 32 st.tv., 9990 Skagen
 René M. Sørensen, Langenæs Allé 50 1, 8000 Århus C
 Sara L. H. Sørensen, Gugumvej 102, Vaarst, 9260 Gistrup
 Søren H. Thomsen, Toften 76, Mou, 9280 Storvorde
 René Timm, Engblommevej 8, 8700 Horsens

STIDSHOLT UNGDOMSSKOLES ELEVFORENING

REGNSKAB

for året 1. maj 1992 – 30. april 1993

INDTÆGTER

Beholdninger pr. 1. maj 1992	1.163,57
Renter	53,40
Årsskrifter	6.100,00
Indtægter i alt	<u>7.317,47</u>

UDGIFTER:

Kontor	56,25
Gaver m.m.	280,00
220 stk. årsskrifter	<u>4.620,00</u>
Udgifter i alt	4.956,25
Beholdninger pr. 30. april 1993	<u>2.361,22</u>
Balance	<u>7.317,47</u>

BEHOLDNINGER PR. 30. APRIL 1993:

Kontant	244,50
Sparekassen combikonto	304,70
Sparekassebog	194,20
Giro	<u>1.617,82</u>
I alt	2.361,22

Ovenstående regnskab er gennemgået og revideret. Bilag er eftersat, og der er ingen anledning til bemærkninger.

Lyngså den 13. maj 1993
Jørgen Farum

Dybvad, den 14. maj 1993
Gerda Osterland Rasmussen



